

Vizelet-, nyál-és vérmintából történő oxitocin mérés intranazális oxitocin kezelést követően felnőtt beagle kutyákon

A projekt nem szakmai jellegű összefoglalója

Az oxitocin nevű hormon társas viselkedésformák szabályozásában betöltött változatos funkciójára az elmúlt évtizedek kutatásai egyértelműen rávilágítottak, ezzel összefüggésben vált világossá szerepe az ember-kutya közötti kötődésben is. Az orron át bejutatott oxitocinnak hasonló hatásait mutatták ki emberben és kutyában, mindkét fajnál felmerül terápiás célú használata mint a társas viselkedési deficit javításának lehetséges eszköze. Feltételezzük az oxitocin lehetséges terápiás szerepét a szocializációs hiány kezelésében, a társállatok szociális integrációjának elősegítésében.

Az orrnyálkahártyán keresztül adagolt oxitocin hatásmechanizmusának feltárásában nagyon fontosak azok a kutatások, melyek az oxitocin kezelést követő élettani változásokat mérik, különös tekintettel az agyban, a vérplazmában, a vizeletben és a nyálban kimutatható oxitocin koncentráció változásra és annak időbeli lefutására. Az intranazális adagolást követő mérések kutyák esetében mindenképpen hiányosak, jelen kutatás célja egy átfogó, időbeli változást nyomon követő vér, vizelet és nyál oxitocin koncentráció megfigyelés beagle kutyákon.

Vizsgálatunkba 6, tenyésztett beagle fajtájú kutyát szeretnénk bevonni. Vizsgálatunk megítélésünk szerint enyhefokú állatkísérletnek minősülnek. A tervezett vénakanül és a húgycső katéter behelyezés és rögzítés, valamint nyálminta vétel nem okoz jelentős, a normál állatorvosi beavatkozásnál nagyobb mértékű fájdalmat, stresszt, szükségtelen kellemetlenséget az állatoknak. A mintavételezés egy alkalommal történik, tervezett időtartama egyedenként 4 óra. A mintákat állatorvos veszi 1 fő asszisztens segítségével.